

ATLETKY MÍŘÍ MEZI ELITU DO EXTRALIGY

Na olomouckém atletickém stadionu se konala baráž o postup do atletické extraligy. A domácím atletkám se podařil obrovský úspěch.

Poprvé v historii klubu se podařilo tuto soutěž vyhrát a navíc ještě porazit tým Olympu Praha, který patří k tradičním účastníkům nejvyšší soutěže. Olomoucký tým, posílený o účastnice

nedávného mistrovství světa juniorů v Nairobi – Evu Kubičkovou a Lucii Mičunkovou, se hned od počátku ujal vedení a udržel ho až do závěrečných štafet. Dařilo se především Barboře Zatloukalové, která získala celkem 29 bodů, což je na této úrovni vynikající výkon. Mimo jiné vyhrála běh na 100 metrů překážek a byla druhá v kouli. Tu dokázala vyhrát teprve dorostenka Martina Mazurová, která patří

k velkým nadějím olomouckého klubu.

Další ze čtyř vítězství domácích barv přidala osmá na juniorském mistrovství světa Eva Kubičková v běhu na 100 metrů. Svou současnou formu podtrhla také třetím místem na 200 metrů. Byla rovněž součástí vítězné štafety na 4x 100 metrů.

„Náš tým se v základní části pomaleji rozjížděl, ale po třetím kole bylo jasno, že do baráže postoupíme. V něm jsme se prezentovali v nejsilnějším možném složení a nedokázal nás porazit ani tak silný tým jako Olymp Praha. Holky bojovaly neuvěřitelně, tak jasnou výhru jsem opravdu nečekal,“ řekl vedoucí družstva Pavel Vrzala.

Skvělý úspěch olomouckých atletů podtrhli také muži, kteří se umístili na třetím místě. ■ deš

Zemřel „pan trenér“ Jiří Teplý...

Ve středu 1. září krátce před půlnocí opustil tento svět po dlouhé a těžké nemoci Jiří Teplý, nejvýznamnější osobnost olomouckého ženského volejbalu a pětinasobný trenér mistryň České republiky s klubem Univerzity Palackého Olomouc.

Odešla tak osobnost, jakých v našem sportu příliš mnoho není, zároveň čestný a upřímný člověk milovaný všemi, kdo si k němu našli cestu.

Jiří Teplý se narodil 28. ledna 1954 v Olomouci. Se sportem byl svázaný již od mládí, postupně se závodně věnoval několika disciplínám od plavání přes běh na lyžích, basketbal až po volejbal, který se mu nakonec stal životním osudem. Po studii na gymnáziu v Litovli chtěl studovat právě tělocvik na vysoké škole, kvůli politické situaci v 70. a 80. letech ale na univerzitu opakovaně nebyl přijat. Do studií tedy nastoupil až po vojenské službě a dostudoval ve třiceti letech.

K trénování volejbalu se Jiří Teplý dostal začátkem 80. let náhodou, když zastoupil trenéra dorostenek v Litovli. Úspěchy, kterých s týmem následně dosahoval, ho přesvědčily k tomu, aby už u volejbalu zůstal. Několik let tedy působil jako trenér v Litovli a po dokončení vysokoškolských studií dostal nabídku vést v Olomouci Tréninkové středisko mládeže.

Trenérem družstva žen se stal počátkem 90. let, kdy byl pro nedostatek hráček olomoucký ženský tým doplněn děvčaty z dorostu, které tehdy Jiří Teplý vedl. Nedlouho poté tým zažil zlatou éru a dosáhl největších úspěchů. Původně dorostenky, které si trenér sám vychoval, se

od roku 1993 staly v ženském družstvu čtyřikrát za sebou mistryněmi České republiky a v letech 1994 a 1995 vítěžkami Českého poháru, v roce 1994 dokonce obsadily v Zagrebu čtvrté místo v Poháru mistrů evropských, který byl předchůdcem dnešní Ligy mistryň.

S olomouckým klubem Jiří Teplý rostl tak, že nikdy i přes řadu lukrativních nabídek včetně zahraničních nepřijal jiné angažmá a zůstal mu věrný v pozicích trenéra, sportovního ředitele a místopředsedy klubu až do svého konce. V nelehkých časech, kdy hrozil klubu ekonomický zánik, dělal pro olomoucký volejbal manažera, sháněl sponzory, vozil hráčky na zápasy...

V posledních letech se mu jeho nezměrné úsilí o zachování a rozvoj olomouckého ženského volejbalu vrchovalo měrou. V roce 2017 získávají Olomoučanky Český pohár a o dva roky později dokonce ceněný double – mistrovský titul i pohárový triumf. To už se ale u Jiřího Teplého projevuje nemoc, s níž se svou příslovečnou bojovností dokázal válčit další více než dva roky.

Jiří Teplý byl známý tím, že na hřišti i mimo ně neuměl prohrávat. Poznaly to generace hráček, které dokázal jako trenér povznést na daleko vyšší úroveň a dosáhnout s nimi výsledků, které mnohdy přesahovaly i jejich přirozený talent a dispozice. Poznali to jeho přátelé nejen při přátelských sportovních kláních, ale také při společné práci, v níž vždy vyžadoval maximální nasazení – a to především od sebe. Poslední boj svého života nemohl vyhrát, jako vždy se ale nedal lacino... ■ deš

Pana trenéra Jiřího Teplého jsem vždy vnímala jako obrovskou osobnost našeho města. Jako cílevědomého trenéra prahnoucího po úspěchu a současně citlivého muže, který byl připravený pomoci blízkým v nesnázích. Opakovaně jsem jej sledovala při slavnostních večerech, kde pravidelně získával ocenění za svou práci. Neohromoval velkými gesty, veselými ohníčky v očích ale vyjadřovaly radost a spokojenost. Sama jsem zažila atmosféru posledního vyhraného titulu v univerzitní hale, která bouřila nadšením a ryzím štěstím. Na to se nezapomíná. Svým nasazením Jiří Teplý rozdával svému okolí radost, euforii i naději, do hráček vléval svým nadšením stále nové síly do sportovních i životních zápasů a plným právem byl odměněn řadou úspěchů. I díky nim tady zůstává s námi.

Markéta Záleská
náměstkyně primátora